

[Christmas Møller.]

Medlem da ikke det? ... (Duborg: Vi har ikke lovet det!) ... Det ærede Medlem sagde, — det er lige saa godt at faa det noteret —: Vi har ikke lovet noget. (Afbrydelse). Det ærede Medlem sagde: Vi har ikke lovet noget.

Jeg har her „Svendborg Avis“ for Mandag den 14. November. Der er et frygtindgydende Billede paa Forsiden, det er en Haand, det er det ærede Medlem Hr. Duborgs Haand, forstaar jeg, han standser Vælgerne, og nedenunder staar der: Stands! Og saa staar der — jeg kan ikke citere det hele, men jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til nogle enkelte Citater:

„Nu maa det være forbi med denne famlende og uforstaaende Politik!“
Nej, nu maa det ærede Medlem Hr. Duborg til.

„Vælgerne maa kræve, at der tilvejebringes en sund Økonomi i vor offentlige Husholdning“.
Skal vi ikke se noget Forslag i saa Henseende, ærede Medlem?

„Vælgerne maa kræve, at vort Samfunds Udgifter afpasses efter vore Erhvervs Indtægtsmuligheder“.

Udmærket, men hvor er Forslaget?

„Vælgerne maa kræve ...“
— der var ikke lovet noget, sagde det ærede Medlem, men vi havde lovet —

„... at der genskabes Rentabilitet for vort Erhvervsliv i By som paa Land“.
Er der Forskel paa, hvad vi Konservative har sagt, og hvad det ærede Medlem Hr. Duborgs eget Blad i Svendborg Amt siger?

„Vælgerne maa kræve, at der oprettholdes en sund offentlig Forsorg ...“
Vælgerne maa kræve, at der fra Statens Side sker de færrest mulige Indgreb i Erhvervslivet. Vælgerne maa kræve, at der skabes Ligestilling for alle Erhverv og Ligeret for alle Borgere“.

Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Duborg: Er der Forskel paa, hvad det ærede Medlem citerede overfor os, og hvad jeg her citerede fra hans egen Partiavis? Overhovedet ingen. Det ærede Medlem Hr. Duborg og Venstre kræver Tilpasning. Jeg spørger det ærede Medlem: Hvad mener han dermed? Jeg taler til det ærede Medlem Hr. Duborg og til hans Partifæller; vi har nu haft denne Finanslovbehandling, og adskillige Venstremænd har haft Ordet, og jeg skal ganske kort uden egentlig Citering angive, hvad de har talt om.

Det ærede Medlem Hr. Nørskov har krævet Tilpasning, men ikke sagt, hvad den skal gaa ud paa. Det ærede Medlem

Hr. Søren P. Larsen krævede Tilskud til de private Realskolors Opretholdelse. Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro krævede Penge til Tilskud til Kystsikring af Bogense Kirke. Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro krævede Penge til Kompensation i Anledning af Nedlæggelsen af Jernbanestationen i Strib. Det ærede Medlem Hr. Elgaard var henrykt over, at Seminariet i Ranum blev bevaret. Det ærede Medlem Hr. Elgaard krævede Tilskud i Anledning af Haglskade indenfor hans Valgomraade. Det ærede Medlem Hr. Christiani krævede Børneforsorgen udvidet. Det ærede Medlem Hr. Christiani krævede yderligere Tilskud til Skolevæsenet. Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen krævede Tilskud til yderligere Opdyrkning og Dræning af Vildmosen. Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit krævede yderligere Tilskud til Husholdningskursus, til Børneforsorg og til „Dansk Kirke i Udlandet“. Det ærede Medlem Hr. A. Chr. Christensen krævede Tilskud til Digevæsenet og krævede Tilskud i Anledning af Uvejrsskade. Og det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen krævede Tilbagebetaling fra Statsbanerne i Anledning af Baners Nedlæggelse. Og saa er der to andre ærede Medlemmer af Partiet Venstre, der har haft Ordet.

Nu siger jeg ikke om disse Udtalelser af Partiet Venstre, at jeg vil vende mig imod dem. Tværtimod, jeg siger til ærede Medlemmer, jeg siger til Regeringen; at jeg utvivlsomt vil være med til en Række af disse Ting: til Støtte til „Dansk Kirke i Udlandet“, til, at hele Samfundet skal være med, hvor der har været Haglskade og anden Uvejrsskade, til, at jeg med Trafikministeren vil overveje, om det er rimeligt, at der finder Tilbagebetaling Sted. Ikke et af disse Krav — det beder jeg om maa blive forstaaet — siger jeg eller mit Parti, at vi vender os imod; men naar det ærede Medlem Hr. Duborg under Finanslovbehandlingen her har tilladt sig at angribe mit Parti, som han har, uden overhovedet at anvise nogen som helst Vej, ad hvilken man skulde gaa, og naar alle Enkeltkrav ellers har været Krav om yderligere Tilskud, saa maa jeg have Lov til at sige til ærede Medlemmer af Partiet Venstre, om det ikke var rimeligt, at de alligevel tænkte sig om.

Jeg vender mig videre til det ærede Medlem Hr. Duborg, som mente, at saaledes som hele den politiske Situation laa, var det naturligt og rimeligt alene at angribe de Konservative, og jeg maatte forstaa paa ham, at Venstre, hvis man ikke kunde gaa andre Veje, vilde gaa Valutapolitikkens Vej.